

Vida líquida

Dm, 13/10/2009 per Francesc Torralba

[Primum Vivere](#)

Em convoquen a Ràdio Estel per intervenir en una tertúlia que pinta francament bé. Eulàlia Tort, la conductora del programa, reuneix al voltant d'una taula el President Jordi Pujol, el professor Gregori Luri, especialment conegut pel seu llibre L'escola contra el món, el sociòleg Joaquim Cervera i un servidor. Ens han cridat a parlar de la vida líquida, fent referència a la coneguda expressió de Zygmunt Bauman que tant ressò ha tingut a través dels seus assaigs. Segons aquest lúcid sociòleg, tot ha esdevingut líquid, és a dir, inconsistent, fràgil, fluid: la Modernitat, l'educació, la por, les institucions, les conviccions, la fe, l'amor, la mateixa vida.

✘ A l'altra banda del vidre, el director, Jaume Aymar, seguint la jugada. Tots defensem la necessitat de les conviccions, dels valors sòlids per tirar endavant i lamentem la fragilitat de les relacions humanes i de les conviccions. També en l'escola creiem que cal transmetre valors i conviccions de pes, horitzons de referència que sigui creïbles, però a la vegada que requereixin un punt d'audàcia per fer-los realitat. En Quim Cervera i un servidor defensem, també, el valor del líquid, la capacitat d'adaptar-se als contextos, d'adoptar la forma del recipient com un mecanisme de supervivència de les societats i també de la fe, perquè entenem que la rigidesa és un obstacle al progrés social i humà dels pobles.

Fem referència a la joventut i als seus vincles i valors. Citem la figura de Javier Elzo, probablement un dels millors coneixedors de les transformacions axiològiques del nostre país i ens referim a la desafecció i a la manca de compromís d'aquest segment de població. Pujol reivindica les minories compromeses i esperançades, que lluiten i batallen per millorar significativament la qualitat de vida d'un barri, d'un poble, del mateix país. Audàcia i compromís, això és el que cal, capacitat de vincular-se a causes imperfectes.

M'agrada l'expressió causa imperfecta. De fet, no hi ha cap causa perfecta, perquè tot projecte humà està ple d'ombres i de dificultats. El purità no es mou, perquè a tot arreu hi veu una taca. El purità acaba essent passiu i crític i aquesta paràlisi fa mal al país i també a l'església. Comprometre's no significa ser acrític. Implica una visió clara, però voluntat ferma de canviar les coses. Mentre s'espera la causa perfecta per posar-hi el coll, la vida va passant, perquè no arriba mai.

Finalment, un dels valors sòlids que subratllem és el de la família. Els mateixos joves la situen com un dels valors bàsics. La raó és clara: la incondicionalitat. Quan se'ls pregunta perquè la valoren tant, diuen senzillament que la família no els ha fallat mai, que els acull i els rep sempre, que hi poden comptar quan les passen magres. Aleshores, jo penso en el meu fur intern: aquesta incondicionalitat és l'arrel de la solidesa; és el que fa que un vincle sigui valuós, és el que dona consistència al món.

Bona idea la d'Eulàlia Tort. Bon rum el que està agafant [Ràdio Estel](#).